

ΗΛΙΟΣ

ΕΡΩΤΗΡΗΣΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ-ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΙΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΠΡΩΤΕΛ. *Εντάθα έτησία Δρ. 10.—*Εν τή λοιπή *Ελλάδι Δρ. 11.—Διά τὰ δημοσία καί δημοτικά γραφεία Δρ. 20.—*Εν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει χρυσά Φρ. 11.—*ΓΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ. Διά τὰ δικαστικά έγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος λεπ. 40.— τὰς διατριβὰς καί εἰδικοποιήσεις κατ' ἀποκοπὴν.—Τὰ δικαστικά προληφθῶνται.—Οἱ καθυστεροῦντες ἐνάγονται ἐνώπιον τῶν ἐντάθα ὁ κωστηρίων.

ΤΑ ΚΛΗΡΟΔΟΤΗΜΑΤΑ

Συνεχίζοντες τὰ ὑφήμων ἐν προηγουμένοις φύλλοις γεγραμμένα γνωρίζομεν εἰς τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας ὅτι αἱ ἀφορῶσαι τὸ γνωστὸν τοῦ Ὀρειανοτροφείου ἀνοσιούργημα ἀνακρίσεις ἐξακολουθοῦσι περαιούμεναι τάχιστα καὶ τὰς ἡμέρας ταύτας, χάρις εἰς τὴν δραστηριότητα τοῦ τε Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ Ἀνακριτοῦ κ. Φίλωνος, μὲ ἀπορίαν ὁμως ἔμαθεν ἡ κοινωρία πῶσα ὅτι οὐδὲν ἔτι ἐγένετο περὶ δικαστικῆς παρεμβάσεως καὶ εἰς τὰ τῆς διαχειρίσεως τοῦ κληροδοτήματος Μπαμπαγιώτου, τοῦτο δὲ καθ' ὅσον οἱ ἀρμόδιοι. — ὑποθέτομεν δὲ τοὺς νομικῶς ἐκπροσωποῦντας τὴν περιουσίαν Μπαμπαγιώτου — δὲν ἐπεκαλέσθησαν ἔτι τὴν παρέμβασιν τῆς δικαιοσύνης. Ἐλπίζομεν ὅτι τάχιστα θὰ γίνῃ καὶ τοῦτο ὅπως παύσωσιν αἱ καθημεριναὶ διαδόσεις περὶ φοβερῶν καταχρήσεων ἀπὸ πολλοῦ γενομένων, αἵτινες ἐξερεθίζουσι τὴν κοινωρίαν ὅσον καὶ αἱ ἀποκαλυφθεῖσαι βδελυρίαί.

Ἡδὴ δὲ περὶ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ Πρωίου. εἶπομεν ὅτι τὰ πλείεστα καὶ τολμηρότερα κατὰ τῆς διαθήκης Πρωίου καὶ τοῦ καταστατικοῦ τοῦ κληροδοτήματος ἐγένοντο Νομαρχοῦντος τοῦ κ. Λεωνίδα Δεληγιάννη, ἐξ ᾧ ἀναγράφομεν τινα, ἔστω καὶ κατὰ τὸ εἶωθὸς ἐν Ἐρμουπόλει, κινδυνεύοντες ν' ἀκούσωμεν παράπονα προσώπων φίλων ἡμῶν αἵτινες ἄς ἐννοήσωσιν ὅτι τὸ ἀληθὲς συμφέρον τῶν κληροδοτημάτων καὶ τὸ καθῆκον τῆς ἀποκαλύψεως τῆς ἀληθείας ὡθεὶ ἡμᾶς εἰς τὸ νὰ γράφωμεν καὶ ἀληθῶς ὁ κ. οὗτος ἅμα τῷ 1890 ἀριχθεὶς ἔσπευσε νὰ ἐγκρίνη — μεταχειρισθεὶς ποικίλα μέσα — ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς, καθ' ἣς ὁ προκάτοχος τοῦ κ. Θεοχάρης ἀντίστατο ὡς ἐναντίας τῆς διαθήκης τοῦ δωρητοῦ καὶ τῷ ἀρθρῷ 2 τοῦ καταστατικοῦ, τῆς πλειοψηφίας τῆς Ἐπιτροπῆς διαθεσάσης τότε τὰ χρήματα τοῦ κληροδοτήματος πρὸς προίκισιν κορῶν ἐχουσῶν πατέρα.

Ἐπίσης ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ Νομάρχου ἐγένετο ἡ πα-

ράβυσις τῶν ἀρθρῶν 14 καὶ 15, αἵτινα, δύναται τις εἰπεῖν, ἔκτοτε ἄγνωστον διατί, σιωπηλῶς κατηργήθησαν, τῶν προϋπολογισμῶν καὶ ἰσολογισμῶν δημοσιευομένων παρακαίρως ἢ οὐδόλως δημοσιευθέντων ὡς τῷ 1891, νομίζομεν.

Ἐπίσης ὁ αὐτὸς κ. Νομάρχης, χαριζόμενος εἰς τοὺς τότε ἰσχυροὺς ἀνέβαλε τὴν προίκισιν τοῦ μὲν 1891 ἕνεκα τῶν ἐπικειμένων δημοτ. ἐκλογῶν, τοῦ δὲ 1892 ἕνεκα τῶν βουλευτικῶν ἀνευ λόγου καὶ κατὰ προφνήν παράβασιν τοῦ ἀρθρου 15 τοῦ καταστατικοῦ.

Ἐπίσης ὁ κ. Νομάρχης ὅπως θέσῃ κορωνίδα τῆς μὴ τηρήσεως τῶν ὑπὸ τῆς διαθήκης τοῦ μακαρίτου Πρωίου τεταγμένων, ἐφέτος ἅμα εἰς Σύρον ἀριχθεὶς, ἐπέτρεψεν ἐναντίον τῆς θελήσεως τοῦ διαθέτου τὴν τέλεσιν γάμων κορῶν ἐκ τοῦ κληροδοτήματος προικιζομένων, μακρὰν τῆς Σύρου, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ὁ προκάτοχος τοῦ κ. Θεοχάρης, εἰ καὶ ἐνδιαφερόμενος ὑπὲρ τῆς ἐτέρας τῶν προικιζομένων, οὐδ' αὖτως, ὡς γνωστὸν, ἐπέτρεψε. Τοῦτο δὲ διότι ὁ κ. Θεοχάρης, εἰ καὶ ὡς ἀνὴρ γενναῖος κομματιζόμενος, προσπαθεῖ πάντοτε νὰ ἐνεργῇ ἐντὸς τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου καταφανῶς διαγεγραμμένων.

Μήπως ὁμως νομίζῃ ὁ κ. Νομάρχης ὅτι διὰ τῶν ἀποφάσεων τοῦ ἀπήλλαξε τοὺς κατὰ νόμον ὑπολόγους μελλούσης ἀτομικῆς εὐθύνης;

Ἐπιφυλαττόμενοι εἰς προσεχῆς φύλλοντὴν συνέχειαν τῶν κατὰ τῆς περιουσίας Πρωίου γενομένων, ὡς καὶ καταπατήσεως τῶν ἀρθρῶν 5 καὶ 6 συγκεκριμένως καὶ μὲ τὰ ὀνόματα, ἐρωτῶμεν τὸν κ. Νομάρχην. Ἐτήρησε, καθ' ὃ ἔχει καθῆκον, τὰ ὑπὸ τοῦ ἐδαφ. β'. ἀρθρου 17 ἐπιβαλλόμενα πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς προίκος; Δεύτερον, προκειμένου τῆς κατὰ τὸ παρόντῃγον ἡδὴ ἔτος γενομένης προίκσεως ἐτηρήθη τὸ τελευταῖον ἐδάφιον τοῦ 15 ἀρθρου;

Ἡδὴ δὲ, προκειμένου εἰς ὅτι ὑπεσχέθημεν νὰ γράφωμεν, πῶς ὁ κ. Νομάρχης κατορθοῖ νὰ μὴ γίνῃται λογοςκαὶ ἀλλαγὸς μὲν ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ δημοσιογραφίᾳ.

Ὁ κ. Δεληγιάννης ἔνεκα τῆς πολυμελοῦς αὐτοῦ οἰκογενείας εἰσαχθεὶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ὑπὸ τοῦ Σ. Ἐθνάρχου, τῷ 1885 μὲν ὡς ἄμισθος ἐν Ταϊγανίῳ πρόξενος, τῷ δὲ 1890 καὶ ἤδη ὡς Νομάρχης Κυκλάδων, θεωρῶν ἑαυτὸν ἐν Ἀθήναις ἐξῆσθαλισμένον, ἤρξατο ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἀκόμη τῆς ἐλεύσεώς του τῷ 1890 προσπαθῶν τὴν τρῶπῳ νὰ κερδίσῃ τὴν εὐνοίαν τῶν ἐν Σύρῳ Τρικουπικῶν, οὓς περιποιεῖτο μᾶλλον τῶν πιστοτέρων τοῦ Ἐθνάρχου φίλων καὶ προμάχων τοῦ Κορδονίου, τέχνην ἣν ἐτελειοποίησε κατὰ τὸν δεῦτερον αὐτοῦ ἐν Σύρῳ διορισμὸν ὅτε εἶναι γνωστὰ αἱ περιποιήσεις, καὶ μέχρι τρυφερότητος θωπεῖται καὶ ἡ σπουδὴ μετ' ἧς σπεύδει πρὸς ἐπισκεψίμους, πολλάκις ἀτυχῶς μὴ ἀποδιδόμενας. Σκοποῦντες νὰ μὴ παραλείψωμεν οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην λεπτομέρειαν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀναμιμνησκόμεθα μόνον μετὰ πείρας εἰρωνείας ἀναγινώσκουσι οἱ ἐν Ἀθήναις τὰς Συριακὰς Τρικουπικὰς ἐφημερίδας, ἐν αἷς παρέχεται τὸ εὐχάριστον θέαμα ἐν τῇ μιᾷ μὲν σελίδι νὰ ὑβρίζηται βαναύσως καὶ αἰσχρῶς ὅπως εἰς οὐδεμίαν ἄλλην Ἑλλην. ἐφημερίδα, ὁ Σ. τῆς κυβερνήσεως πρόεδρος, αἰδῶν λοιπαὶ νὰ ἦναι πλήρεις καταχωρίσεων χορηγουμένων ὑπὸ τοῦ Νομάρχου κ. Δεληγιάννη ἐγκωμιαζομένου συνόμα ὀλίγους στίχους ὀνωτέρω ἢ κατωτέρω τῶν ὑβρεῶν τοῦ προστάτου αὐτοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως τοῦ δόντος εἰς τὸν κ. Λεωνίδα Δεληγιάννη τὴν θέσιν Νομάρχου. Ἐπίσης ἐὰν τις μεταβῇ εἰς τὴν Νομαρχίαν θὰ ἴδῃ τὸν κ. Δεληγιάννη πᾶντοτε περιστοιχούμενον ὑπὸ Τρικουπικῶν καὶ μάλιστα τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος ὑβριστῶν τοῦ προστάτου του, οὓς παντοιοτρόπως περιποιεῖται, κλείων οὕτω τὰ στόματά των, ἵνα οἱ Δεληγιαννικοὶ καὶ φίλοι τῆς παρουσίας κυβερνήσεως σιωπῶσι, χαρίζομενοι εἰς τὸ ὄνομα ὅπερ φέρει καὶ τὴν κυβέρνησιν ἣν ἀντιπροσωπεύει μόνον ἔνεκα τοῦ ἀξιώματος εἰς ὃ ἀνήγαγεν αὐτὸν ἡ εὐνοία τοῦ Σ. προέδρου. Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἐν τῷ σταδίῳ τῆς ἐνεργείας αὐτοῦ περιλαμβάνεται ἡ προστασία καὶ συντήρησις πάντων τῶν ὑπὸ τοῦ Τρικούπη διορισθέντων ὑπαλλήλων, ὧν ἐλαχιστοὶ καὶ μετὰ μεγάλων κόπων ἀπελύθησαν, τινὲς μάλιστα ἀντικατασταθέντες διὰ Τρικουπικῶν ἐπικινδυνωτέρων.

Οὔτε ἡμεῖς, οὔτε οἱ λοιποὶ ὑπὲρ τῆς κυριαρχείας τοῦ Ἐθνικοῦ κόμματος ἐργασθέντες, εἴμεθα σύμφωνοι μετὰ τοῦ κ. Νομάρχου νομίζοντες ὅτι τὰ πάντα καλῶς ἔχουσι καὶ ὁ σκοπὸς τῆς πτώσεως τοῦ Τρικούπη ἐτελέσθη, διότι μόνον ὁ ἴδιος κάθηται ἀσφαλῶς εἰς θέσιν περιφανῆ, κατορθώσας μάλιστα νὰ διορίσῃ πάντας τοὺς περὶ αὐτὸν, τὸν υἱὸν του δηλαδὴ γραφεὰ τῆς Νομαρχίας, τοὺς ἀνεψιούς του ἀμφοτέρων τῶν φίλων ἐπίσης, τοποθετήσας δὲ καὶ αὐτὸν τὸν ὑπάρχη του κλητῆρα τῆς Νομαρχίας

καὶ κάπου ἄλλου ... καὶ μόνον ἀτυχῶς τοῦ Σεβαστοῦ αὐτοῦ θεοῦ, τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει Στέλιου Λάμπρου, ἀποθανόντος καὶ μὴ προφθάσαντος νὰ ἐπανεέλθῃ εἰς τὴν θέσιν τοῦ γραμματέως τῆς ἐνταῦθα Λιμενικῆς Ἐπιτροπῆς, ἣν μετὰ τοσαύτης ἀξιοπρεπείας (!) κατεῖχε κατὰ τὴν παρελθούσαν Νομαρχίαν τοῦ ἀνεψιοῦ του, ἐπὶ τῆς προεδρείας τοῦ ὁποίου ὁ μισθὸς τοῦ γραμματέως τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς ἀνήχθη, ὅσον οὐδέποτε εἰς δραχμάς, δηλαδὴ, διακοσίας πενήκοντα κατὰ μῆνα, τῆς δαπάνης ταύτης μὴ ἐγκριθείσης εὐτυχῶς διὰ τὸ λιμενικὸν ταμεῖον, παρὰ τοῦ τότε ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Ἀλεξ. Ζαήμη, παρὰ συμπολίτου ἡμῶν, γνωστοῦ τῷ κ. Νομάρχῃ, πληροφορηθέντος τὰ συμβαίνοντα καὶ ἴδιος ἡ ἐπιτόπιος πολιτικὴ οὐδαμῶς ἐνδ' ἐφέρετο, ἂν ὁ τότε γραμματεὺς τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς Στέλιος Λάμπρος μισθοδοτεῖται πολὺ ἢ ὀλίγον, ζήτημα τὸ ὁποῖον ὡς ὁ κ. Νομάρχης ἐπληροφῶρει τὴν κυβέρνησιν, ἐνδιαφέρει τὴν τότε ἰσχύουσαν ἐπιτόπιον πολιτικὴν.

Προσεχῶς συνέχει.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ὁ καιρὸς; Ἐργὸν καὶ ψόγος ἐναλλάξ εἰς τὴν ἑρῆν, τρικυμία εἰς τὴν θάλασσαν. Ἰδὲ ὡς τὴν Τετάρτην τὴν νύκτα ἠνιχθῶσαν αἱ καταράται τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔβρεξε βράχδ' ὡς ἐξ ἧς ἰβλαθῆσαν πολλῶν εὐχῶν αἱ ταραταί. Ἐνθ' δὲ γράφω μὲν βρέχει, χιονίζει καὶ ἔχει ὁ Θεός.

— Ἡ ἐν Ρωσίᾳ ἐντιμὸς καὶ Σεβαστὴ οἰκογένεια τῶν Πετροκοκκίνων—ῶν τὸ πρεσβύτατον μέλος ὁ κ. Θεμιστ. κληρ. οὐδέποτε παύει εἰρηγετῶν τὴν Ἑρμοῦπολιν—ἐπεμψε καὶ πάλιν πολύτιμα ἄμμοια, χρυσοῦς σταυροὺς καὶ ἀνά μίαν εἰς ἕκαστον βαρύτιμον καὶ ἀργυρῶν εἰκόνα πρὸς τοὺς ἐνταῦθα νεοὺς τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων (Μάννα), τῆς Ὑψώσεως τοῦ Σταυροῦ (Παρακοπῆς), Ἀγίου Παρασκευῆς (Πύργου) καὶ Ἀγίου Σπυρίδωνος (Χρυσῶν). Τὰ πολύτιμα δωρήματα παρεδόθησαν εἰς τὰς Ἐφορείας τῶν νεῶν, αἵτινες ἐξέφρυσαν δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας των πρὸς τοὺς χρησιμωτάτους ἀληθῶς τούτους συμπολίτας.

— Μέρος τῶν ὑπὸ τῆς οἰκογενείας Πετροκοκκίνου δωρηθέντων ἀπέστειλεν ἡ κ. Κασσάνδρα σύζυγος μὲν τοῦ κ. Ἀκισιάδου Ζ. Πετροκοκκίνου, θυγάτηρ δὲ τοῦ Χίου εὐπατρίδου, τοῦ ἐκ τῶν πρώτων οἰκιστῶν τῆς Ἑρμοῦπολεως καὶ ἐπὶ τριακονταετίαν δημοτικοῦ αὐτῆς ἀρχόντος Λουκᾶ Κορέση καὶ ἀδελφῆ τῶν ἐν Ταϊγανίῳ καὶ Πετροπόλει ἀποκατεστημένων ὁμογενῶν κ. Ἰωάννου καὶ Παντελεῆ Κορέση.

— Οἱ συμπολίται ἡμῶν καθολικοὶ καὶ πάντες οἱ ἀκολουθῶντες τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον ἐπανηγύρισαν τὸ πρῶτον τοῦ ἔτους. Εὐχόμεθα αὐτοῖς κατὰ τὸ ἀρξόμενον 1893 ὅτι ἐπιθυμητόν.

— Γενομένης τὴν Κυριακὴν ἐκλογῆς ἐπαρχιακῶν συμβούλων ἐπέτυχον οἱ κ. κ. Γ. Καλαποδόπουλος, Π. Μίχας καὶ Δημ. Χαρατζῆς μόνον ἐκτεθέντες, ἂν καὶ ὁ ἕτερος δῆμος ὤφειλε νὰ ἐκλέξῃ ἕξ συμβούλους.

τῶν ἐκλεγθέντων τὸ περίεργον κατὰ τὴν ἐκλογὴν εἶναι ὅτι καὶ ἐν Σύρῳ ἐρρίθωσαν αἱ ἀρχαὶ τοῦ προεδρευτικοῦ κόμματος, τοῦ κ. Χαρατζῆ συντακτοῦ τοῦ «Φανού» προεδρευόντος τὰς ἀρχὰς τοῦ κ. Καρμπάνου. Προσωρινὸς πρόεδρος τοῦ Ἐπαρχ. συμβουλίου θέλει ἐκλεχθῆ, κατὰ τοὺς πιθανωτέρους, ὑπολογισμοὺς, λόγῳ προσβείων ὁ κ. Χορτζῆς.

— Χάριν τοῦ μέλλοντος νὰ συγγράψῃ τὴν ἱστορίαν τοῦ ἐν Ἑλλάδι πολιτεύματος ἀναγράφομεν ὡδε τὰς ψήφους ἅς ἐλ.θεν ὁ κ. Χαρατζῆς. Ἐκ τοῦ πρώτου τρίτου ἐλαβεν εἰς μὲν τὸ Ναὶ ψήφους ὀκτώ (ἀριθ. 8) καὶ ὄχι 124, εἰς τὸ δεύτερον Ναὶ 14 καὶ ὄχι 41, εἰς τὸ τρίτον ναὶ 7 καὶ ὄχι 38, εἰς τὸ τέταρτον ναὶ 16 καὶ ὄχι 2 (ἀριθ. 2) καὶ ὄχι 15 καὶ εἰς τὸ πέμπτον ναὶ 16 καὶ ὄχι 14. Τὸ ὅλον εἰς μὲν τὸ ναὶ 47 καὶ ὄχι 232. Ψηφισάντων 279 ἐκλογέων ἐκ τῶν 6.814 τοῦ ἐκλογικοῦ καταλόγου.

— Ὁ πῆρξ τῶ ἐνταῦθα ταχυδρομικῶ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ὑπηρετῶν διανομῆς κ. Χρῖσ. Μαλώδης παθὼν διανοητικὴν διατάρχξιν κατέστρεψε πενήτηντα τοῦλάχιστον γράμματα ἐκ τῶν εἰς τὸ ἐνταῦθα ταχυδρομικῶν παραδιδόντων πρὸς ἀποστολὴν τὸ Σάββατον (16 Δεκεμβρίου).

— Ἐκ τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκδιδομένης ἀρίστης ἐκκλησιαστικῆς ἐφημερίδος «Ἱερὸς Σύνδεσμος» μανθάνομεν τὸ περίεργον ἀληθῶς ὅτι τὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῶν ἐν Ἄνω Σύρῳ Καθολικῶν κ. Θεόδωρον Πόλιτον εἰσέτι δὲν ἔχει ἀναγνωρίσει ἡ Ἑλλην. Κυβέρνησις, τὸ περιεργότερον δὲ ὅτι ὁ **Νομάρχης Κυκλάδων κ. Δεων. Δεληγιάννης ἀντὶ νὰ δεῖξῃ πρὸς αὐτὸν ὅτι δὲν τὸν γνωρίζει, ἐξέτελεσε τὸ ὑναντίον παραλόγου ἑαυτοῦ ἀξιώσεις», ἀναγράφομεν τὸ πᾶγμα ἀνευ τινος σχολίου, ὡς πολ. λά... ἐν τῇ ἀπλῇ ἀναγραφῇ περιλαμβάνον. Διλαδὴ ὁ κ. Δεληγιάννης ἦτο ἐλεύθερος νὰ ἐπισκέπτηται τὸν Ἐπίσκοπον ἀνὸς οἶα δῆποτε ὡρα εἶχε διαθέσει,» οὐχὶ ἔμως νὰ θέτῃ ὑπὸ τὰς διαταγὰς ἐκείνου τὸ ἀξίωμα τοῦ Νομάρχου, ὅπερ φέρει...**

— Εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον καθιστῶμεν γνωστὸν ὅτι κάποιος κατῴρθε νὰ ζητηθῇ παρ' αὐτοῦ ἡ εἰς θέτιν Τερψιθέης (κάτω Βαπόρια) τροποποίησις τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως, μέρους τῆς παρὰ τὴν οἰκίαν Φακίρη πλατείας συμπεριλαμβανομένου εἰς ἀνεγερθεσομένην οἰκοδομήν. Το ζήτημα εἶναι σπουδαιότατον καὶ ἀξίον προσοχῆς ἵνα μὴ γείνη ἡ ἀρχὴ τῆς εἰς οἰκίας μεταβολῆς τῶν πλατειῶν.

— Εἰς τὴν ἀστυνομίαν διαβιβάζομεν τὰς παρακλήσεις πολιτῶν παραπονομένων περὶ τῆς κακῆς ποιότητος καὶ τοῦ ἐλλειποῦς ζυγίου τοῦ ὑπὸ τῶν ἀρτοποιῶν κατασκευαζομένου ἄρτου. Ἡρότινος, ἀληθῶς ἡ ἀστυνομία εἶχεν ἐπισύρει τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν πολιτῶν διὰ τῆς ἀμειλίχτου καταδιώξεως τῶν ἀρτοποιῶν, ὧν τινες ἀληθῶς κατέστησαν μᾶστιγες τοῦ κόσμου καὶ τῆς θέσεως προσεχῶς θέλομεν ὀνομάσει.

— Τοῦ κ. Δ. Βαφιαδάκη κωλυομένου, καθ' ὃ δὲν μάρχου, νὰ ᾖναι μέλος τοῦ συμβουλίου τῆς Ἑλλην. Ἀτμοπλοῦς ἐξελέχθη παμψηφεί ὁ κ. Παντελῆς Φουστάνος.

— Εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν τὴν μνηστειαν νέου ἀξιολόγου, τοῦ ἀγαπητοῦ ἡμῶν φίλου καὶ πνευματικοῦ

συγγενοῦ, κ. Ἀναστασίου Παπαναστασοπούλου, δικηγόρου καὶ ἐργοστασιάρχου ὑφαντηρίου, μετὰ τῆς δεσποινίδος Φωτεινῆς θυγατρὸς τοῦ κ. Στυλιανοῦ Α. Κουτσοδόντη, κόρης τὴν ὁποίαν στολιζεῖ οὐ μόνον σεματικῆ καλλονῆ, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ ψυχικὰ χαρίσματα, ἅτινα διακρίνοισι τὴν πατρικὴν αὐτῆς οἰκογένειαν. Συγχίρομεν τοῖς ἀρίστα προσηρμομένοις μελλονύμοις καὶ ταῖς οἰκογενεαῖς αὐτῶν εὐχόμενα πᾶν ἀγαθόν.

— Εἰς τοὺς ἐν Πειραιεὶ ἐργοστασιάρχας Κονιάκ κ. Ἀδελφούς Μπαρμπάρεσσου ἀπενεμήθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως ὁ τίτλος τοῦ προμηθευτοῦ του. Ἡ τιμὴ βεβαίως εἶναι δικαία, διότι τὰ κονιάκ Μπαρμπάρεσσου ἐβραβεύθησαν ὑ μόνον εἰς τὰς Ἑλλ. ἐκθέσεις (1875 καὶ 1888) ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς διεθνεῖς τῶν Παρισίων (1889), Σικάγου (1894) καὶ Βορδῶ (1895).

— Ὁ κ. Κωνσταντῖνος Κωνσταντινίδης δούς τὰς ἐπὶ δικηγορικῆ ἀδεία ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐξετάσεις, ἐπέτυχε δεχθεὶς τὰ συγχαρητήρια πάντων εἰς τὰ ὁποῖα ἐνοῦμεν καὶ τὰ ἡμέτερα, εὐχόμενοι ἐπιτυχίαν πάντε τε καὶ αὐτῶ καὶ τῶ ἀγαπητῶ εἰς ἡμᾶς πατρί του κ. Ἀνίστη Κωνσταντινίδη διευθυντῆ τῶν μεγάλων Ἑλλ. τυπογραφείων.

— Ἀφιχθὴ ἐκ Ῥωσσίας ὅπου ἀπὸ ἐτῶν διαμένει ἐμπόρευμενος ὁ φίλος συμπολίτης κ. Γεώργιος Κριεζῆς.

— Ἐπανῆλθεν ἐξ Εὐρώπης ὅπου πρὸ διετίας εἶχε μεταβῆ ἐπὶ σπουδῆ ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Ἀριστοτέλης Λαδόπουλος.

— Ἐν Ἀθήναις ἀπὸ τριακονταετίας ὑπάρχει, προαγόμενος ὅλον ἐν, ὁ χρησιμώτατος «Σύλλογος τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ» διαιεθὼν ἀπὸ πενταετίας ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβαστοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Κωνσταντῖνου Π. Δηλιγιάννη, διαδεχθέντος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, τὸν μακαρίτην Νικολαὸν Π. Δηλιγιάννην πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου, ἐπὶ δεκαπενταετίαν προεδρεύσαντα αὐτοῦ. Μέλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου αὐτοῦ, διατελεῖ ὁ Σεβιστὸς ἡμῶν συμπολίτης καὶ ἀγαπητὸς φίλος κ. Μιχαὴλ Πετρόπουλος, πρώην Γενικὸς Ἐπίτροπος τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, πολ. λάκις διὰ τῶν ἀγορεύσεων αὐτοῦ συγκινῶν τοὺς ἀκροατὰς του. Τὴν προπαραελθοῦσαν ἐβδομάδα ὁ κ. Πετρόπουλος ἔλαβε θέμα τὴν Ἀλωσιν τῆς Κων)πόλεως καὶ τὰ αἰτία αὐτῆς, ἡ δὲ κατὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ γηραιοῦ ῥήτορος συγκινήσεις ὑπῆρξεν γενικῆ καὶ ἀπέσπασε δάκρυα ἐκ τοῦ παρεστῶτος πλήθους. Ὁ κ. Πετρόπουλος σκοπεύει ἐν προσεχῆ νὰ λάβῃ θέμα τὰ κατὰ τὸν μεγαλοφυῶ Βύρωνα, τὸν ἄνθρωπον ἐκείνον ὅστις συνέδεσε τὸ ὄνομά του μετὰ τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλλ. λαοῦ.

— Ὡς ὠραιότατον δῶρον πρωτοχρονίας εἰς νεάνιδα συνιστῶμεν τὸ ἐν Ἀθήναις ἐκδιδόμενον γυναικίον περιοδικὸν ἐργοχείρων «Φιλόκαλος Πηνελόπη», τὸ ὁποῖον ἀντὶ συνδρομῆς ἐννέα δραγμῶν παρέχει ὠραιότατα καὶ χρησιμώτατα σχέδια. Συνδρομηταὶ τοῦ εἰρημένου περιοδικοῦ γίνονται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Ἐμμ. Βεκιαρέλη.

— Ἐξακολουθοῦσι δημοσιευόμενα ἐν Ἀθήναις τὸ ἐν μετὰ τὸ ἄλλο τα ἡμερολόγια ἐξ ὧν, ὡς μανθάνομεν, κάποιος ἀπῆρτισεν ὅλην βιβλιοθήκην. Κατ' αὐτὰς ἐξεδόθη τὸ «τοῦ Ποδαγύρου», τὸ «Σίχ», ἡ «Ἑλλά» τοῦ κ. Κασδῶνη, ἀρίστα δεδεμένον τὸ Γελοιογραφικὸν τοῦ

Σκόκοι, και άλλα, ὧν οὐκ ἔστι ἀριθμός. Τὴν Δευτέραν δὲ φαίνεται τὸ τοῦ Ἐβραίου κλεινὸν διὰ τοῦ χρόνου ἔτσι: τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα τοῦ Πάντα τὰ ὡς ἀνω ἡμερολόγια πωλοῦνται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Ἐλευανοῦλ Βεκιρέλη, ὅπου καὶ οἱ τοῦ κ. Κωνσταντινίδου ἡμερολόγια 250 εἰδῶν κρυφάται ὅπως ὅ,τι δὴ ποτε διεληθὴ τὴν θύραν τῶν ἐργαστῶν τοῦ κ. Κωνσταντινίδου.

— (Ἀπὸ τῆς προτεγοῦ ἑβδομάδος ἀρχετικὴ ἐκδιδομένη εἰς Ἀθήνας νέα ἑβδομαδικὰ ἐφημερί, Ἀνατολὴν ἢ μεγίστη τῶν Ἑλληνικῶν ἐφημερίδων συντασσόμενη ὑπὸ τῶν κ. Οἰκονομοπούλου καὶ Ἀρτέτη γλωσσῶν δημοσιογράφου.

— Ἐπίσης ἢ ἐν Ἀθήναις ὑπὸ τοῦ κ. Π. Φαρμακοπούλου ἐκδιδομένη Ἀναγέννησις ἀρχετικὴ ἐν Παιραεῖ ὡς ἑβδομαδικὰ μετὰ πολλῶν μεταφορῶν.

— Συνιστῶμεν εἰς τοὺς συμπόλιτας ἡμῶν καὶ τὸ ἐν Ἀθήναις περιοδικὸν ἐργαζέων Ἀθηνᾶ, ὅτι τοῦ συνδρῶ μητικὴ ἐγγράφονται εἰς τὸ ἐνταῦθα κατάστημα Βαπτιστικῶν καὶ ἄλλων παιδικῶν εἰδῶν τοῦ κ. Δ. Καρατζᾶ.

Η ΕΙΚΟΣΙΠΕΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

Ὁ 25ος καὶ τελευταῖος τόμος τοῦ Ἀττικῶ Ἡμερολογίου, περιέχει μινολόγιον ἀνατολικῶν καὶ δυτικῶν, — τοῦτ' ἐστὶ τῆς ἐπιστασίας τοῦ κλεισιμωτάτου Δὸν Μένε — ἐκδιδοται τὴν προσηλὴν εἰδομᾶδα. Ἀπεκρίσσεται ἐκ τιτογραφικῶν φύλλον 40 ἡτοι ἐκ σελίδων 640 καὶ περιέχει 5 διατιθεῖς τοῦ ἐκδότου κ. Ε. Κ. Ἀσασίου, ἐξ ὧν χρονομετρικῶς μὲν αἱ τρεῖς. Ἐπινομή — Διαβολοῦ Ὀδύσσεια — Τὰ Ὀλύμπια, φιλολογικὴ δὲ ἢ «Σμειώσις» καὶ ἱστορικὴ «Κύρολος ὁ Β' καὶ Λουδοβίκος ὁ ΙΔ'». Περιλαμβάνει 11 εὑρεθῶν κυρίων καὶ 34 διαπρατῶν λογίων, ἐν ὧν ἰατριῶδες 50 καὶ 16 ποιήματα. Θὰ ᾖται δὲ πολυτελὲς χρυσοδέτον καὶ ὡς ἐκ τούτου κάλλιστον δῶρον διὰ τὴν πρῶταν τοῦ ἔτους.

Συνδρομητικὸν τοῦ Ἀττικῶ Ἡμερολογίου γίνονται κατ' ἡμῶν καὶ τῶ βιβλιοπωλεῖο Ἐμ. Βεκιρέλη.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΑΓΟΡΑ

ΜΕΓΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ
 ὅπου ἄλλοτε ἦτο το Καφετεῖον «Ἠλύσια»
 εἰς αὐτὸ ἐκομίσθησαν κατ' αὐτὰς τὰ ἐξῆς εἶδη πωλούμενα εἰς τιμὰς εὐθύναις, διότι ὁ κύριος τῆς «Ποικίλης Ἀγορᾶς» προμηθευόμενος πάντα τὰ εἶδη ἐκ τῶν πηγῶν τῆς παραγωγῆς, δύναται γὰ πωλῆ αὐτὰ εἰς τιμὰς μὴ ἐπιδεχομένας συναγωνισμόν.

Σκευὴ μαγειρικὰ, Ζυμωτήρια διὰ πάστας, Νιπτήρες διαφόρων εἰδῶν, Φανοὶ ἐξοχῶν, Πανέρια, Σάφρα, κόφαις καὶ καλάθια, Ὀπλα κυνηγετικὰ Καμιτσῆ, Βούρτσαι πάσης χρήσεως, Μυρωδικὰ διαφόρων ἐργαστησίων ἐντόπια καὶ Ἐξωπαικῆ πάντα

τῶν κομωτηρίων τὰ ἐπιπλα. Καμινέτα, Ρεπίδια καὶ Βάζα Κινεζικὰ, Κονιάκ διαφόρων ἐργαστησίων καὶ τιμῶν, Τουρσιά κονσέρβαι, Τσαΐ. Σοκολάτα, Γάλα εἰς κουτιά, Πατάτα εἰς κόνιν διὰ κρέμας, Ἄλας μαγειρικὸν εἰς φιάλας, Ξινόν εἰς κουτιά, Λάδι γαλλικὸν Βούτυρον Ἑωστικὸν εἰς τενεκέδες καὶ βαρέλια, Ἄλευρα διὰ γλυκίσματα, Ζάχαριν εἰς κεφάλια, κύβους καὶ κόνιν, Σπερμαστέτα Γαλλικὰ καὶ Κερκύρας, Καφέ, ὄρυζι καὶ ἄλλα διάφορα εἶδη.

Τὰ παγκοσμίου φήμης ἀπολαύοντα ΣΥΡΙΓΟΦΟΡΑ ΚΑΤΑΠΟΤΙΑ

Τοῦ **H. R. CH** ἐκομίσθησαν ἐσχάτως ἐκ Παρισίων καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ φαρμακεῖον τοῦ κ.

Σπυρίδωνος Φορυγέβη

Πεῖρα ἀλάουστου καὶ δεδοκιμασμένη συνιστᾷ ταῦτα πρὸς **Α ΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ ΑΝΑΙΜΙΑΣ ΝΕΑ ΝΙΚΑΣ ΠΑΡΑΔΥΣΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ ΑΝΔΡΙΚΑΣ ΝΟΣΟΥΣ** καθ' ἃ παρατηρεῖται ἢ ἄλλειψις τοῦ σπρίγους καὶ τῆς νεανικῆς ἀκμῆς διαφόρου γένους καὶ ἡλικίας.

Πᾶσα αἰτήσις περὶ ὁδηγίας τῆς χρήσεως αὐτῶν ἀπευθυντέα πρὸς τὸν εἰρημένον φαρμακοποιὸν ὅστις ἀποκλειστικῶς ἀνέλαβε τὴν πώλησιν τῶν καταποτίων τούτων.

Πραχπελεύρωσ τοῦ πηλαιῦ ταχυδρομείου (τοῦ Φαρμακείου Διυβέργη) καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Θεάτρον συνέστη

ΖΥΘΟΠΩΛΕΙΟΝ ὀνομαζόμενον ἢ «Δήμητρα», ἐν ᾧ πωλεῖται ἀρίστη **Μπέρα** «Φεῖ», κομιζομένη καθ' ἐκάστην τακτικῶς ἐξ Ἀθηνῶν.

Ἐν τῷ καταστήματι τούτῳ πωλοῦνται ποτὰ διάφορα καὶ παντοειδεῖς μεζέδες, Χοιρουμέρια, σαλτσίσότα, σαλάμια, μορταδέλαι, τυριά ποικίλα, ἢ δὲ περιποίησις εἶναι ἀρίστη καὶ αἱ τιμαὶ μετριώταται.

ΜΑΡΙΝΑ ΛΕΠΤΑΚΗ
 κατασκευάζει τοὺς ἀρίστους **ΠΙΔΟΥΣ**

γυναικειοὺς καὶ παιδικοὺς
 Τὸ ἐργαστήριον αὐτῆς κεῖται ἐν ὁδῷ Μουσῶν ἀντικρὺ τοῦ καταστήματος Κουτράκη.

ΕΠΙΠΛΑ οἰκιακὰ Λαμπρότατα κατασκευᾶς ἢς Βιέννης πωλοῦνται εἰς τιμὰς ἐκτάκτως μετρίαις. Ἡ διεύθυνσις πρὸς τὸν κ. Ἀδαμάντιον Στεκοῦλην φαρμακοποιόν.